

Óda na slnečné dni

Ó, slnko, ty prameň radosti,
daj nám kúsok svojho svitu,
malý lúčik je nám dosti,
pomôže každému kvetu.

Ó, slnečný deň, chýbaš nám,
ty predsa energiu donášaš,
úsmevy do tváří vtisneš nám.
Ó, slnečný deň, ty šťastie rozdávaš.

Ó, lúče, teplé, žiarivé,
doprajte nám tej sladkej chuti,
ste všemocné a liečivé.
Ó, dajte, nech nám život stále chutí.

Simona Röhmanová, 9.A

Óda na hudbu

Vznešená i malá
tónmi ľudí láka,
ďaleká či blízka
melódia sláka.

Hudba má veľkú moc!
Oslávi, uspí, roztancuje
v nejednu letnú noc
mätie, dráždi, burcuje...

Ó, opera, rock, pop i jazz,
boli tu včera, sú i dnes!
Mozart, Beethoven i Verdi
celý život jej boli verní.

Ó, hudba...
na bolesť vzácny liek.
Ó, hudba...
chýba, keď jej niet.

Kúzelnú má silu,
vie rýchlo uviesť do omylu.
Každý tón jej uveríš,
nikomu sa o tom nezmieniš.

Adam Mikula, 9.A

Óda na jeseň

Ó, jeseň pani bohatá,
farbí listy do zlata.
Aj keď zima za rohom je,
slniečko stále aktívne je.

Ó, jeseň, čo sa deje?
Stromy sa ukladajú do spánku.
Listy na zem padajú,
predtým svoj odev vymieňajú.

Ó, jeseň, pani zima,
tvoja sestra je.
Trochu strachu máme z nej,
nech nás slniečko stále hreje.

Dominik Kucbel, 9.A

Slnko

Ó, ty slnko mocné, o niečo ťa prosím.
Ja veľkú tiaž v mojom srdci nosím,
že keď raz otvorím oči,
nebudem mať ten vzácny pocit.
Keď krajinu zahaľuje noc,
slnko krásne, chýbaš nám tu moc.
Musíš svojimi lúčmi temnotu poraziť,
aby sa nám mohlo zase krásne žiť.

Dávid Molek, 9.A

Ó, zima

Ó, zima, kráľovná ľadu!
Tvoja vláda mocná je,
všetko živé padá do radu,
studené kráľovstvo sa raduje.

Ó, krás máš preveľa tiež,
naše mysle nimi osviež!
Keď sa ráno zjaví trblietavá inovať,
už vieme, že zima bude plány kovať.

Síce sa nám zdáš nekonečná,
ale žiadna sláva nie je večná.
Slnko zjari vyjde nad obzor
a skončí sa tvoj studený dozor.

Dávid Pokus, 9.A

Óda na sneh

Už letí z nebies,
veľká biela perina.
Prikryje mestá, dediny,
primrzne každá bystrina.

Ó, sneh, ty studený pán,
prinášaš radosť hlavne deťom.
Sluha zimu milujúcich dám.
Všetko je zakryté v bielom.

Martin Polin, 9.A

Óda na úrodu

Ó, úroda, ó ty blahodarná, čo život udržiavaš,
tvoj úsmev plný plodov, ktorý sa rok čo rok opakuje.

Aký úsmev? Možno sa opýtaš.
Úsmev, ktorý s nami vždy stoluje.

Ten úsmev zrelých plodov plných červene,
čo sú ako detské líčka počas jesene.
Ten úsmev jablák sladkých ako med,
veď ovocie sa u nás doma poje hneď.
Ó, úroda, moja milá,
bez teba by zem neožila.

Róbert Hájovský, 9.A

Óda na oblohu

Nad nami je modrá deka,
krajina, neznáma, ďaleká.
Tam vysoko nad hlavami,
radia sa, čo ďalej s nami.

Oni majú veľkú moc,
svetu radi poskytnú pomoc.
Ó, ty belasé veľké more,
máš výhody mnohé.

Čo sa vlastne hore skrýva?
Boh či bohyňa tam býva?
Nech je hore čokoľvek,
je to neznáma a tajomná vec.

Rastislav Mackovič, 9.A

Óda na ruže

Ruža je krásou najčistejšou,
skvostnejšia je ako krištál.
Touto vetou vyslovenou
som si celkom istá.

Ó, ruže, vy ste kráľovné svetských očí.
Človek bez povšimnutia okolo vás nekročí.
Lež pýchu či skromnosť vo vás vidí.
Ó, vaša krása ľudskú myseľ hladí.

Ó, červená, ohnivá, pyšná farba je to,
avšak krajšej od nej už nieto.
Purpurový prísvit je veru krásny,
majestátny, pýrivý, jasný.

Ó, ružová, to je farba nežnosti.
Mätko si k nim privoňať,
ľahučko sa túliť k nim
a nadýchať sa ich jemnosti.

Ó, žltá, slnečná farba radosti.
Ruže tejto jasnej maľby,
sú ako veľká rodina.
Vzbudzujú pocit miloty a úprimnosti.

Ó, biela, snehová, ty si farba sviežosti.
Svet ťa má rád, pretože si najjemnejšia
a zároveň tak výrazná, krásna.
Ty na čistotu premeníš všetky zlosti.

K ružiam sa správajme vždy úprimne.
Oni predsa žijú, dýchajú, cítia,
každého z nás ozaj ľúbia.
A z našich očí budúcnosť vešia.

Simona Röhmanová, 9.A